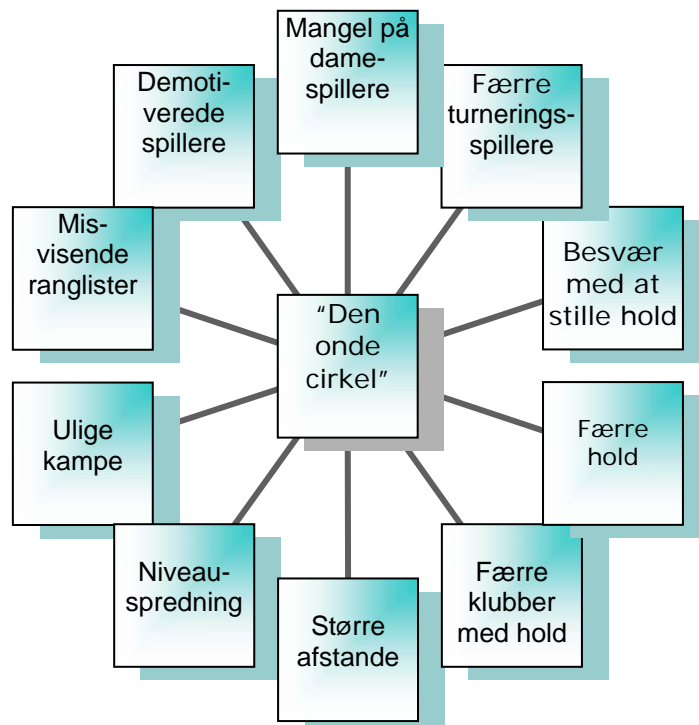

Seniorturneringer i DSqF – udfordringer og udveje

Indledning	1
Den forsvindende tyvergruppe	2
Kvinderne.....	4
Færre større klubber.....	4
Ud af den onde cirkel.....	4
En ny Danmarksturnering.....	13
Konklusioner	14
Bilag 1	15
Bilag 2.....	16
Bilag 3.....	17
Bilag 4.....	17
Bilag 5.....	18
Bilag 6.....	19
Bilag 7.....	21
Bilag 8.....	23
Bilag 9.....	24
Bilag 10.....	25

Indledning

Den følgende årsags-virknings cirkel er mit bud på sammenhængen mellem en stor del af de problemer, der præger Danmarksturneringen og i vidt omfang også de individuelle seniorturneringer.

I dag har vi vanskeligheder med at fylde rækkerne i Danmarksturneringen blot ned til 2. division. Men så sent som i sæsonen 1999/2000 var der fyldt op til og med 3. division øst og vest, og herunder fandtes en Sjællandsserie, en Fyn/Jyllandsserie Nord og en Fyn/Jyllandsserie Syd.

Tilbagegangen siden da har mange årsager, nogle eksterne, andre interne i DSqF og i klubberne. De eksterne årsager har vi kun begrænset indflydelse på. Noget kan vi gøre, men der er typisk tale om tiltag, som kræver en længerevarende indsats, og i hvert fald en indsats som ligger uden for projektgruppens mandat og formåen (f.eks. initiativer med henblik på at bygge nye squashfaciliteter rundt om i landet).

Vi må i stedet fokusere på initiativer, som DSqF og klubberne selv er i stand til at gennemføre, og vel at mærke gerne med effekt på kort sigt. Vi har gennem nogle år været inde i en selvforstærkende, negativ udvikling i Danmarksturneringen og i et vist omfang også i individuelle seniorturneringer. Denne udvikling har et naturligt slutpunkt, som vil være en reduktion af dansk squash til et rent motionsplan, i bedste fald suppleret af en lille elite uden nævneværdig forbindelse til de "brede masser".

Det er formentlig i erkendelse af disse udsigter, at projektgruppen er nedsat.

Til en indledning kan det sikkert være nyttigt at prøve at undersøge, hvilke udefrakommende faktorer, der kan have medvirket til, at vi i dag står men en seniorturneringsstruktur, der ikke fungerer optimalt.

Den forsvindende tyvergruppe

Bilag 1 viser data om medlemsudviklingen i DSqF fra 1988 til i dag. Den er baseret på Danmarks Idræts-Forbunds officielle statistik, som kan hentes på DIF's hjemmeside.

Som det fremgår, toppede medlemstallet ved udgangen af forrige århundrede, og der har i de seneste 7 år været tale om stabilisering på et lidt lavere niveau.

Men en nedbrydning i aldersgrupperne

- Under 18
- 18-25
- Over 25

viser store forskydninger inden for totalerne. **Mellemgruppen af 18-25 årige (tyvergruppen) er skrumpet drastisk.**

Hvor drastisk, fremgår af Bilag 2. Her har jeg sat tallene for 1995, hvor antallet af 18-25 årige entydigt begyndte at falde, til indeks 100. I 2008 er indekset for denne aldersgruppe faldet til 21, **altså til en femtedel.**

I samme periode er antallet af medlemmer over 25 vokset med 62 procent, mens antallet af børn og unge under 18 er vokset med 29 procent. Dette gør tilbagegangen i mellemgruppen så meget mere påfaldende.

Om det nu netop er de 18-25 årige, der er gået tilbage i antal, mens alle andre aldersgrupper er vokset, kan man ikke udlede noget om. Det er blot de aldersintervaller, som DIF's data er delt op i, fordi det modsvarer forskellige regler for medlemstilskud efter folkeoplysningsloven. Det er f.eks. meget muligt, at tilbagegangen faktisk fortsætter helt op i slutningen af 20'erne, hvilket i så fald må afspejle en endnu kraftigere vækst i de ældre årgange.

Under alle omstændigheder må denne tilbagegang være en kraftig drivkraft bag de seneste års svigtende opslutning om seniorturneringer. Det er jo netop medlemmerne i 20'erne der traditionelt udgør ryggraden i enhver konkurrencesport (måske med undtagelse af pseudosportsgrene som

golf). En tilbagegang på 80% i denne aldersgruppe kan i længden ikke undgå at smitte af på aktivitetsniveauet i de turneringer, hvor aldersgruppen indgår og burde dominere.

Tallene siger ikke i sig selv noget om, hvorvidt tilbagegangen i aldersgruppen er eksternt eller internt betinget. Men Bilag 2 indeholder også referencetal fra Danmarks Statistik om den generelle befolkningsudvikling for denne aldersgruppe, og for forbundene under Danmarks Idræts-Forbund under ét. De 18-25-årige er i befolkningen gået tilbage med 14 procent fra 1995 til 2008. Men i den organiserede idrætssammenhæng under DIF er gruppen samtidig gået tilbage med hele 53 procent.

Inden for DIF er der også tale om en ulige udvikling. Tilbagegangen rammer reelt alle forbund men med forskellig styrke. Bilag 5 illustrerer udviklingen i de forbund, der ligner os mest rent sportsligt (badminton, tennis, bordtennis), samt håndbold. Tabellen viser den procentuelle frem- eller tilbagegang for forskellige køns- og aldersgrupper fra år 2001 til 2008. De røde tal afspejler en udvikling, der har været mere negativ, end for DIF som helhed. Netop når det drejer sig om de 18-25 årige har de 4 ketsjerforbund, klaret sig særdeles ringe – og DSqF værst af alle. Til gengæld har vi klaret os langt bedre end de øvrige, når det drejer sig om unge under 18 år, så en del af løsningen ligger allerede for hånden.

Konklusionen med hensyn til aldersgruppen 18-25 år er altså, at en

- del af tilbagegangen kommer fra aldersgruppens reducerede antal i almindelighed,
- hertil kommer en mindre tilbøjelighed for denne gruppe til at dyrke (konkurrence)idræt i almindelighed,
- men i særdeleshed mindre tendens til at dyrke ketsjersport,
- og allermest en tendens til at svigte squash.

De tre første punkter kan vi sikkert ikke som forbund gøre så meget fra eller til. Det spiller sikkert ind, at de studerende ikke mindst under den nuværende regering er blevet presset voldsomt for at færdiggøre deres studier hurtigst muligt og bliver straffet, hvis de "spilder" tiden på idræt og lignende. Det har også været muligt for denne aldersgruppe at få stort set den mængde erhvervsarbejde, de har kunnet ønske sig, hvilket har givet mindre tid til idræt.

Ikke desto mindre kunne det være interessant at se en statistisk for, hvordan tilstrømningen har været til forskellige former for individuelle udfoldelser i fitness-centre o.l. i den samme periode. Det ville ikke overraske mig, hvis fremgangen her stort set opvejer tilbagegangen i DIF-regi. F.eks. hævder Dansk Fitness og Helse Organisation (DFHO) – brancheorganisation for fitness.dk, SATS og Equinox - at deres 100 medlemscentre på én enkelt åbent hus lørdag i januar 2008 fik 13.000 nye medlemmer.

Det er selvfølgelig nemmere at gå til, mindre forpligtende og mere fleksibelt at melde sig ind i et fitnesscenter end at finde en makker, der vil spille squash, for slet ikke at tale om at deltage i squashturneringer. Det spiller sikkert også ind, at mange firmaidrætsordninger favoriserer fitness-medlemskaber frem for f.eks. squash.

Tilbage står stadig, at ketsjersportsgrenene er specielt hårdt ramt af tilbagegang i tyvergruppen sammenlignet med f.eks. håndbold. Alt andet lige er en holdsport som håndbold mindre tilgængelig, mere forpligtende og mindre fleksibel end squash. Og hvorfor er squash hårdere ramt end tennis, badminton og bordtennis? Handler det om, at tennis og badminton alene i kraft af udbredelsen og størrelsen af klubberne har en større social appel som modstykke netop til fitness-kulturen? Og er det her, klubberne og DSqF skal satse?

Kvinderne

Det sociale aspekt kan også tænkes at spille en rolle for andelen af kvinder i DSqF. Grafen i [Bilag 4](#) tyder på det. Det ser ud som om der er en sammenhæng mellem kvindernes andel af det samlede medlemstal i DSqF og udviklingen i medlemstallet. I den periode efter årtusindeskiftet, hvor det samlede medlemstal er dalet lidt, er andelen af kvinder i forbundet faldet parallelt. Med andre ord har vi mistet flere kvinder end mænd. I halvfemserne lå andelen af kvinder i forbundet rimelig stabilt, samtidig med at forbundet voksede eller lå på et stabilt niveau. Altså fik vi kvinder ind i samme takt som mænd i den periode.

Det kan være nærliggende at antage, at en ny fremgang i medlemstal også vil gøre det nemmere at hæve andelen af kvinder (uden at man skal forfalde til at tro, at denne udvikling kommer automatisk; der var også klubber, der sled med at arrangere dametræning og kvindesammenkomster tilbage i halvfemserne, og det var også i den periode et problem at rekruttere nok kvindelige holdspillere).

Det er utrolig positivt, som det fremgår af [Bilag 5](#), at DSqF siden 2001 har formået at øge andelen af såvel drenge som piger under 18, mens det modsatte er tilfældet både for de øvrige ketsjerforbund (når bortses fra Wozniacki-effekten i tennis) og for Dansk Håndboldforbund.

Færre større klubber

Som [Bilag 3](#) viser, har antallet af klubber i DSqF ligget ganske stabilt fra begyndelsen af halvfemserne, med undtagelse af de seneste år. Fra 2000 til 2008 er antallet faldet fra 55 til 41.

Da medlemstallet ikke er faldet tilsvarende, har der været tale om en tendens mod færre, men større klubber. Det gennemsnitlige medlemstal er således i de sidste 4 år steget fra 133 til 180. Denne tendens er slået endnu kraftigere igennem, når det gælder antallet af klubber med hold i Danmarksturneringen. Sagt på en anden måde: Der er mange klubber, der ikke har hold i Danmarksturneringen, og de, der har, stiller til gengæld med flere, helt op til 6 hold. Det sidstnævnte forhold har dog langtfra kunne opveje nedgangen i antallet af hold i Danmarksturneringen.

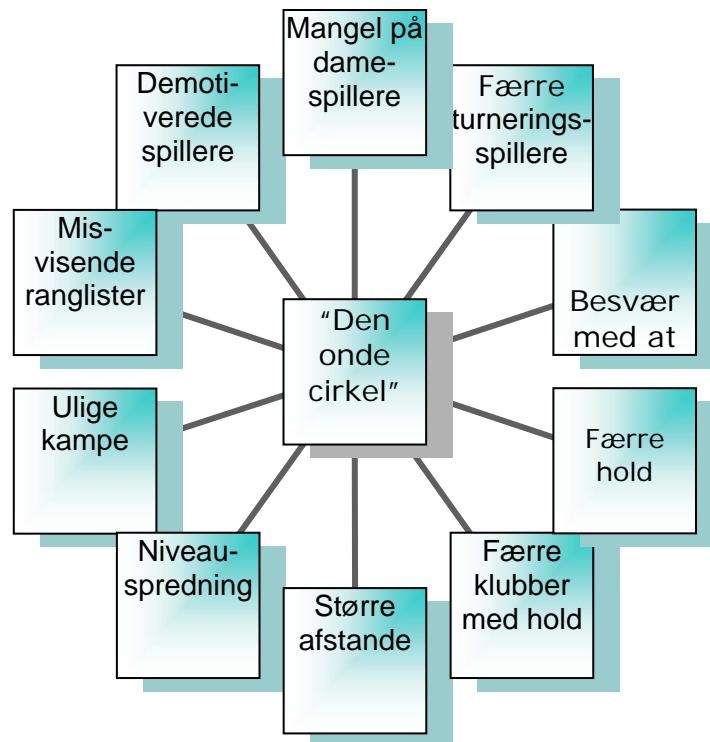
Ud af den onde cirkel

I princippet kan man tage afsæt i en hvilken som helst faktor, da der er tale om forhold der forstærker hinanden.

Men det er ikke alle forhold, vi kan gøre noget ved på kort sigt. Der er brug for at identificere gennemførlige, hurtigtvirkende forbedringer, der tilsammen kan vende udviklingen. Ingen kan love, at vi uden videre kan vende flere års tilbagegang til fremgang.

Men så må vi i det mindste justere den måde, vi i forbundet og klubberne driver turneringsarbejde på, så det er tilpasset til de muligheder, vi realistisk set har. Sikkert er, at vi ikke kan fortsætte uden ændringer.

Så hvor i den negative spiral kan vi sætte ind?

Færre turneringsspillere og mangel på damespillere

I 1998/99 skulle der i hver holdrunde bruges ca. 475 herrer og ca. 165 damer. I indeværende sæson skal der bruges godt 250 herrer og 100 damer. Dengang udgjorde spillerne 7,4 % af det samlede medlemstal i forbundet – i dag er tallet nede på 4,7 %.

Ser vi separat på de to køn, viser der sig en interessant forskel:

Aktivitetsprocenter	Alle spillere	Damer	Herrer
1998/99	7,4	7,3	7,4
2008/09	4,7	6,1	4,4

For 10 år siden var aktivitetsniveauet cirka det samme for de to køn. Men i dag er herrernes aktivitetsniveau gået stærkt tilbage, mens damernes er faldet væsentligt mindre.

Det kan næppe dokumenteres, men det er nærliggende at antage, at den tilbagegang i tyvergruppen, som er beskrevet ovenfor, samlet set giver et lavere aktivitetsniveau, idet det er de mest aktive, der er gået tilbage i antal.

Hvis denne antagelse holder, må man slutte, at det faktisk er lykkedes at mobilisere grupper af kvinder til at spille, som for 10 år siden ikke var på banen i holdkampe. Dette kan være den positive effekt af det arbejde, der i mange klubber foregår for at motivere damer til at spille holdkampe.

Men hvoraf kommer så det stærke fald i herrernes turneringsaktivitetsniveau? Igen kan det næppe dokumenteres med tal, men det kan forholde sig sådan, at mangelen på damespillere i en række klubber faktisk er til hinder for, at alle herrer, der ønsker det, kan komme ud at spille. Herom nærmere nedenfor i sammenhæng med tilbagegangen i antal hold og antal klubber med hold.

På grund af tilbagegangen i tyvergruppen, er det er nok ikke realistisk, at vi inden for nær fremtid kommer tilbage til et turneringsaktivitetsniveau som det, der fandtes for 10 år siden. På den anden side tror jeg, vi kan hæve niveauet til en mellemting, måske 6 %, hvis vi tager en række initiativer, som fokuserer på at mobilisere aldersgruppen fra 25 og op og fra 18 og ned.

For teenagerne kunne det handle om trygge rammer i form af holdleder, coaching, hjælp med at dømme kampe etc. Delvist lukkede hold kunne måske være med til at skabe faste/trygge rammer.

For de voksne drejer det sig nok snarere om at fokusere på at fjerne tidsspilde til transport o.l. gennem flere hjemmekampe, kortere afstande o.l. Herom nedenfor. Større fleksibilitet i form af muligheder for at aftale afvigende spilletidspunkter bliver nemmere at opnå, hvis det er to hold der skal mødes og spille mod hinanden i stedet for tre.

Endelig handler det for alle nye spillere om at sikre, at holdene ledsages af kvalificerede holdledere, der kan sikre, at de ydre omstændigheder er i orden (og hjælpe med at dømme).

Færre hold

I 1998/99 var der 95 hold i Danmarksturneringen – i denne sæson er der 51 hold, dvs. tæt på en halvering på 10 år.

For at imødegå denne tendens kan man i almindelighed gøre det mere attraktivt at stille et hold, men for at opnå en hurtig effekt, kan **størrelsen** af et turneringshold justeres. Fordelen ved mindre hold er først og fremmest, at der kan fyldes op med hold i flere rækker. Det betyder igen, at forskellen på det bedste og det dårligste hold i hver række formindskes, hvilket igen giver mere jævnbyrdige kampe, større udbytte af kampene for den enkelte spiller, og dermed i sidste ende større motivation til at deltage.

Der er naturligvis en nedre grænse for et holds størrelse, hvis det ikke skal gå ud over det sociale aspekt ved at have et hold. Det sociale aspekt afhænger imidlertid ikke kun af det enkelte hold, men også af samkvemmet med de hold, man møder. Den sociale ulempe ved små hold kan imødegås ved at sikre, at et hold og dets spillere i højere grad møder de samme modstandere både forstået som de samme hold og som flere forskellige spillere på modstanderholdene. Dette kan igen opnås ved **færre hold i hver række**, som til gengæld møder hinanden flere gange end de to gange på en sæson, der er gældende nu.

En af de angivelige årsager til tilbagegangen i antal hold har på det seneste været, at der er klubber, der ikke har damer nok, eller – mere positivt formuleret – at der er med den nuværende holdopstilling på 5 herrer og 2 damer er herrer nok til flere hold en der er damer til.

Jeg har personlig gennem de sidste 15-20 år argumenteret varmt for blandede hold, hver gang diskussionen om kønsopdelte turneringer er kommet op. Det vigtigste argument for blandede hold er, at det skal medvirke til at opretholde et omgængeligt socialt klima i klubberne og samtidig gøre squash attraktivt for begge køn.

Faktum er imidlertid, at det er svært for mange klubber, især udenfor de store universitetsbyer, at stille med et antal damer, der skal til for at matche det antal herrer, der har lyst til at spille på hold.

Som eksempel kan bruges Horsens, hvor der gennem de seneste år er gjort en ihærdig indsats for at rekruttere og udvikle damespillere, mens der omvendt ikke er gjort så meget for herresiden (herrespillere var der nok af!). I dag er situationen ikke desto mindre, at vi i Horsens har store vanskeligheder med at skaffe damer til 2 hold, mens vi uden besvær kan samle herrer til 3-4 hold.

Nettoeffekten af den nuværende holdsammensætning er altså **måske nok**, at der kommer lidt flere damer ud at spille på de blandede hold. Men effekten er **helt sikkert** at der kommer langt færre herrer ud i holdturneringer, end der kunne være kommet, hvis ikke antallet af damer var en begrænsende faktor.

Vi må vedgå, at mange års satsen på at øge antallet af damer i holdturneringen gennem blandede hold ikke har båret nogen større frugt. Det bør være anledningen til **i det mindste at forsøge** en alternativ model, hvor udgangspunktet er, at alle uanset køn skal kunne komme til at spille på hold, hvis de ønsker det (og har evnerne 🍷).

Ved siden af må vi sikre, at der er **kraftige incitamerter** for klubberne til at øge andelen af damer i almindelighed og andelen af dameholdspillere i særdeleshed. Sådanne incitamerter kunne f.eks. bestå i, at man fjerner tilmeldingsgebyret for det lavest rangerende damehold i hver klub, eller at man indfører et straffkontingent for klubber, der tilmelder færre damehold end en norm der er fastsat ud fra f.eks. antallet af medlemmer (ikke antallet af kvindelige medlemmer!). Omvendt kunne man reducere kontingentet for klubber, der tilmelder flere.

Det er vigtigt, at den slags incitamerter udformes, så de ikke skævvrider den grundlæggende funktion af Danmarksturneringen: Den skal give alle damer såvel som herrer mulighed for at spille på hold, hvis de ønsker det. Dette er ikke det samme som at sige, at vi skal stille os tilfredse, hvis alle, der i dag viser interesse for at spille, kan komme til det. Tværtimod skal forbund og klubber arbejde på at motivere flere til at prøve den fornøjelse det er, at deltage i gode, jævnbyrdige holdkampe. Men "motivationen" skal ikke bestå i at trygle, lokke, piske eller på anden måde overtale kvinder til at spille på hold med den begrundelse, at det er forudsætningen for, at klubbens herrer kan komme til at gøre det!

Men vil dameholdene ikke komme til at føle sig efterladt på sidelinjen ved en opdeling? Risikoen findes, og den første forudsætning for at undgå, at problemet opstår, er, at både forbund og klubber erkender risikoen og tager skridt til at imødegå den. Meget kan gøres i kraft af en god planlægning. F.eks. kan man tilstræbe at en klubs herre- og damehold samtidig spiller mod modstandere fra en anden klub. Det letter både transport, sammenhold, coaching og muligheden for at skaffe dommere. Det er nok nemmest at efterleve i de højere rækker (elitedivisionen og måske de to førstedivisioner), hvor de fleste klubber - i hvert fald i begyndelsen efter en opdeling - vil være repræsenteret med både dame- og herrehold i begge divisioner. På sigt vil det blive mere differentieret, hvilke klubber der findes i de forskellige rækker, men stadig vil god planlægning kunne medvirke til et godt socialt miljø (hvorom mere nedenfor)

Efter en evalueringsperiode på f.eks. 2 sæsoner må vi gøre op, hvilke effekter en kønsopdelt holdturnering vil have, og om nødvendigt vende tilbage til blandede hold under en eller anden form.

Hvad angår størrelsen af holdene vil et passende niveau ud fra ovenstående overvejelser være 4 herrer og 3 damer.

Færre klubber med hold

Som nævnt var der i 1998/99 95 hold i Danmarksturneringen. Disse var fordelt på 39 klubber ud af i alt 56 klubber i forbundet. I denne sæson er de 51 hold fordelt på 23 klubber ud af i alt 41 klubber. Den gang var det med andre ord 70 procent af klubberne, der stillede hold. I dag er det 56 procent.

En af de medvirkende faktorer til denne udvikling kan søges i nedgangen i antallet af 18-25-årige. Som det fremgår af Bilag 3, er det gennemsnitlige antal medlemmer i denne aldersgruppe per klub faldet fra **67**, da det var højest, til nu **17**. Det betyder, at der i de mindre klubber med under 100 medlemmer typisk findes mindre end en håndfuld medlemmer i denne aldersgruppe, heraf næppe mere end en enkelt kvinde. Dette kan være et stort problem med hensyn til muligheden for at stille hold.

Som omtalt ovenfor, kan dette være et argument for at opdele Danmarksturneringen i separate herre- og damerækker, så de mindre klubber i det mindste kan stille med herrehold.

Større afstande

Jo færre klubber der er repræsenteret i Danmarksturneringen, desto større bliver afstanden, som skal tilbagelægges for udebaneholdene i hver holdrunde. Dette gælder vel at mærke, med mindre modstanderen er et andet hold fra samme klub, hvilket desværre er hyppigt forekommende i den nuværende turneringsstruktur.

I indeværende sæson er der med indførelsen af regionsstrukturen i 2. division gjort forsøg på at reducere problemet med lange køreture fra Struer til Sønderborg eller Odense til Ålborg. Dette princip er fint nok, hvis der ellers er tilstrækkeligt mange jævnbyrdige hold til at fylde en regionsrække op. Er dette ikke tilfældet, får man i stedet det fænomen, som ses i 2. division syd, at de fleste af holdene i 3 byer (Odense, Horsens, Sønderborg) er klumpet sammen i en enkelt række med stor forskel på top og bund. Herom nedenfor.

En medvirkende årsag til de lange og demotiverende køreture er traditionen for at holdene mødes tre-og-tre. Det indebærer per definition, at 2 ud af tre hold skal ud at køre for at komme til at spille.

En struktur med **færre hold i hver række**, der til gengæld **mødes to og to**, vil i sig selv reducere kørselsbehovet, idet hvert hold så vil have hjemmebane halvdelen af gangene. Der er to ulemper ved en sådan ordning:

Antal kampe

Hver spiller vil kun skulle spille én kamp, hvilket er for lidt, uanset om det er på hjemmebane eller udebane. Denne ulempe kan imødegås ved at lade de to hold spille to gange mod hinanden ved samme lejlighed.

Det er naturligvis ikke så spændende for to spillere at skulle spille to kampe mod hinanden samme dag, så afhængigt af holdstørrelsen skal spillerne i stedet krydse over.

For et **herrehold på 4** betyder det, at opstillingen i de to runder bliver:

Runde 1	Runde 2
1 – 1	1 – 2
2 – 2	2 – 1
3 – 3	3 – 4

4 – 4 4 – 3

Det spillemæssige udbytte vil altså blive det samme som under den nuværende ordning – 2 kampe per spiller. Socialt vil de to hold givetvis komme tættere på hinanden, og der bliver mere at tale sammen om. Der er faktisk også større chance for, at hver spiller får i hvert fald én jævnbyrdig kamp, selv om holdene samlet set ikke er lige stærke.

Princippet er i øvrigt kendt fra f.eks. Davis Cup turneringen.

For **et damehold på 3** bliver der tre runder, således at hver spiller møder alle tre spillere på modstanderholdet, altså:

Runde 1	Runde 2	Runde 3
1 – 1	1 – 2	1 – 3
2 – 2	2 – 3	2 – 1
3 – 3	3 – 1	3 – 2.

Det giver således tre kampe per spiller, hvilket måske kan være i overkanten i tilfælde af meget jævnbyrdige kampe. Til gengæld er det tvivlsomt om en spiller vil få helt lige kampe mod alle tre modstandere, hvilket ville forudsætte, at 4 ud af 6 spillere skulle være meget jævnbyrdige. I dag er det sådan, at damernes kampe tenderer til at være hurtigere overstået end herrernes. 3 kampe per spiller vil medvirke til, at damerne får mere ud af en holdkamp, og forhåbentlig større motivation for at deltage.

Der mangler en dommer

Fordelen ved, at tre hold mødes samtidigt, er, at det ene hold kan dømme de andres kampe. Når kun to hold mødes, må det foregå som det normalt gør, når der mangler et hold, nemlig at en holdkammerat til hver af spillerne på banen sammen dømmer kampen.

Niveauspredning

Et af resultaterne af de seneste års udvikling er, at rækkerne er blevet tyndere forstået på den måde, at afstanden mellem de bedste spillere og de dårligste formentlig er den samme, men der er færre spillere imellem de to yderpunkter. Færre spillere, færre hold og færre klubber med hold medfører derfor, at det forekommer hyppigere og hyppigere, at der er for stor styrkemæssig forskel på de spillere, der mødes på banen. Resultatet er, at ingen af de to spillere får noget særligt ud af en kamp.

Problemet er størst for kvinderne, fordi der er færrest damespillere.

Denne udvikling er i øvrigt blevet forstærket med indførelsen af en regionsopdeling. Den har det fornuftige formål at reducere transportafstandene ved holdkampe men får den sideeffekt, at den styrkemæssige spændvidde inden for hver række øges. 2. division syd består således af OSC II+III, OSMK II+III, Horsens I+II samt Sønderborg. En stor del af kampene bliver her per definition ulige, når f.eks. det lavest rangerende hold fra en klub møder det højest rangerende hold fra en anden. Og det sker i cirka hver anden kamp!

Midlerne til at reducere antallet af ulige kampe er de samme som beskrevet ovenfor: Flere hold, der fylder mindre rækker op, så vidt muligt uden at der i en række forekommer mere end ét hold fra samme klub.

F.eks. ville det være bedre, hvis 2. division syd blev delt op i to niveauer, en 2. division med de 4 bedste hold, og en 3. division med de 4 svageste (javel, så mangler der et hold i, at dette kan lade sig gøre, men det bliver pointen ikke mindre rigtig af!).

En særlig problemstilling omkring niveauspredning findes mellem elitedivisionen og de underliggende divisioner. Det er umanerligt svært for en førstedivisionsklub at rykke op og gøre sig gældende i elitedivisionen. Forslag, der kan imødegå dette er:

- Indførelse af en finansiel oprykkerpakke, som det kendes fra andre sportsgrene (f.eks. fodbold), hvor oprykkerne får økonomisk tilskud i forbindelse med oprykning
- Indførelse af en op/nedrykningspulje bestående af de to nederste hold fra elitedivisionen og de to øverste hold i første division øst og vest, således at disse spiller en halvsæson om op- og nedrykning. Dette kan vænne oprykningskandidaterne til det højere niveau. (Dette kunne modsvares af at de 4 øverste hold i elitedivisionen i samme periode kæmper om medaljer efter en model, hvor ikke alt bliver afgjort på en weekend)

Misvisende ranglister og ulige kampe

Ulige kampe er selvfølgelig en konsekvens af niveau-spredningen som omtalt ovenfor men forekommer også inden for de individuelle seniorturneringer.

Spillere ganske langt nede på Danmarksranglisten risikerer at komme til at spille mod de allerbedste i mesterrækken som følge af få tilmeldinger.

Fænomenet bliver forstærket af, at den nuværende Danmarksrangliste er langt fra at afspejle de virkelige styrkeforhold. Hvis de første 16-20 spillere på herresiden står i rigtig rækkefølge, er det vist også alt.

De misvisende ranglister skyldes først og fremmest den almindelige udvikling i de seneste år, hvor der er for få der spiller såvel i Danmarksturneringen som i individuelle turneringer. Dette introducerer en større tilfældighed i rækkefølgen.

Men paradoksalt nok findes der også en kilde til systematisk misvisning, idet ranglistesystemet favoriserer spillere, der spiller mange kampe. Faktisk kan man komme ganske langt op på listerne bare ved at spille fast på hold og tage til en håndfuld turneringer i løbet af sæsonen. I starten er det fint nok og kan måske endda animere til yderligere turneringsdeltagelse. Men ret hurtigt vender bøtten, når flittige spillere oplever at bliver overrangeret og derefter mest møder modstandere, der ligger over deres spileniveau. Resultatet er ulige kampe (for begge parter), og den eneste vej ud af problemet for den overrangerede er at blive væk fra turneringer, indtil man er gledet så langt ned ad ranglisten, at en ny tilmelding giver en indplacering med jævnbyrdig modstand.

Ligesom ønsket om at sikre større andel af kvinder i squash ligger til grund for blandede hold i Danmarksturneringen, ligger der også et ædelt motiv til grund for det nuværende ranglistesystem, nemlig at det skal animere til at spille hyppigt. Aktivitet belønnes.

Men en Danmarksrangliste skal først og fremmest give en præcis, aktuel afspejling af spillernes styrkeniveau. Andre hensyn må ikke forplumre dette.

Det er helt på sin plads at belønne et højt aktivitetsniveau, men det er snarere en straf end en belønning at give den aktive en for høj placering på ranglisten.

For det første bør den vigtigste belønning for at deltage i mange turneringer være mange gode, jævnbyrdige kampe, og det forudsætter en retvisende placering på den rangliste, der bestemmer, hvilken række man bliver indplaceret i ved en turnering. Det er jo egentlig samme princip, som ligger til grund for de ranglister, som klubberne sætter hold ud fra. Flere kampe skal ganske enkelt give større chance for at blive rigtigt indplaceret, hverken mere eller mindre.

For det andet kan man give andre incitamenter til at deltage aktivt i individuelle turneringer. Man kunne f.eks. indføre en klippekortsordning, der giver rabat på deltagergebyret til alle sæsonens turneringer, eller rabat på turneringer ud over 3 i sæsonen etc. Eller man kunne belønne klubberne med rabat på forbundskontingentet i forhold til, hvor mange medlemmer der deltager i individuelle turneringer.

Der er i andre squashforbund rundt omkring i verden indført ranglistesystemer, der fungerer efter andre principper end det danske, og i hvert fald et par af dem er værd at undersøge nærmere med henblik på at finde en bedre afløser til det nuværende system.

Double Jump

I det amerikanske reacketball-forbund og det canadiske squash-forbund bruges et såkaldt Double Jump system. Se Bilag 6.

Systemet er en tillempet udgave af de ranglistesystemer der bruges internt i de fleste klubber. Her vil det normalt være sådan, at hvis en lavere rangerende spiller slår en højere rangerende, så rykker førstnævnte op på pladsen lige foran sidstnævnte. Hvis den højest placerede vinder, beholder de to deres pladser.

Hvis man brugte dette system på f.eks. den danske rangliste ville det nu og da give tilfældige resultater, hvis f.eks. den normalt bedste spiller havde en dårlig dag. Dette tager Double Jump systemet højde for ved at kræve to sejre over højere rangerende modstandere, før en spiller rykker op ad ranglisten. Ved den anden sejr over en højere rangerende spiller inden for f.eks. et år, rykker spilleren ind foran den lavest rangerede af de to besejrede.

Systemet udjævner altså effekten af tilfældigheder på den måde, at det kræver 2 tilfældige resultater i træk, før der kommer en overrangering ud af det, hvilket ikke er særlig sandsynligt.

Samtidig er der indbygget mulighed for at rykke en spiller et antal pladser ned efter en given periode uden kampe.

Systemet udmærker sig ved at gøre det muligt for en spiller, der er rangeret under sit faktiske niveau, at rykke hurtigt op til jævnbyrdig modstand, mens risikoen for at blive rangeret over sit niveau er ringe. Belønningen ved at spille hyppigt er en større chance for at blive placeret rigtigt på listen, og dermed flere jævnbyrdige kampe. Desuden er systemet forholdsvis simpelt og gennemskueligt. Det kræver ikke særlige matematiske færdigheder at gennemskue konsekvensen af en sejr eller et nederlag i en kamp.

The Matrix System

Systemet er i brug i flere lande, bl.a. i Australien. Ligesom det danske system er det baseret på tildeling af points, som afhænger af, hvor langt to spillere står fra hinanden på ranglisten.

Til forskel fra det danske system, tildeles spillere ikke points bare for at stille op. Grundlæggende er princippet, at vinderen får points, mens taberen mister points. Vinderen modtager og taberen

mister et antal points, der udlæses af en tabel (en matrix, heraf navnet). Hvor mange det drejer sig om, afhænger af to forhold:

- points-afstanden på ranglisten mellem spillerne før kampen
- kampens sæt-score, idet vinderen belønnes for at vinde mest muligt (3-0), og taberen belønnes for at tage sæt fra modstanderen (1-3, 2-3).

Også Matrix-systemet sikrer, at spillere indplaceres retvisende, uden at nogen overrangeres. Spillere, der er underrangerede, vil hurtigt bevæge sig op at ranglisten, indtil de begynder at tabe kampe til de nærmeststående modstandere, hvorefter de vil finde deres rette plads.

Det vil dog kræve flere kampe end i Double Jump systemet, hvor det i princippet kun kræver to kampe at blive rigtigt indplaceret, idet man blot skal møde og slå to spillere på ranglisten, som man lige netop kan vinde over.

Selve pointtildelingen er knap så gennemskuelig som i Double Jump systemet men kan dog let slås op i systemets tabel. Detaljer om Matrix-systemet findes i [Bilag 7](#).

Begge systemer er egnede til at afløse det nuværende ranglistesystem. Diskussionen har vist, at der også findes andre systemer, der kan være interessante at overveje til afløsning af det nuværende. DSqF bør foretage en hurtig evaluering af disse systemer. Mange overvejelser spiller ind, men de vigtigste kriterier til vurderingen vil være i hvilken grad systemerne

- afspejler spillernes reelle styrke/spillemæssige kvalitet,
- understøttes af IT-systemer,
- dække både individuelle turneringer og Danmarksturneringskampe,
- kan bruges til alle aldersgrupper.

Demotiverede spillere og besvær med at stille hold

Grundlæggende må vi tage som udgangspunkt, at squashspillere ønsker at måle sig med andre squashspillere. Der kan så være personlige og/eller ydre årsager til, at dette alligevel ikke er tilfældet.

Ovenfor er omtalt nogle af de ydre forhold, som kan virke demotiverende – ulige kampe, lang transporttid eller kønsmæssig skævhed i forhold til at stille et hold på 5 herrer og 2 damer.

Et andet ydre forhold drejer sig om den utaknemmelige opgave at være holdleder. I de år jeg har haft med holdsquash at gøre, har det været et gennemgående tema, at det er svært at stille hold. Dette er givetvis også rigtigt, men stort set kun for det laveste hold i en klub. Det betyder selvfølgelig ikke, at man i en klub kan have et ubegrænset antal hold og kun forvente problemer med at stille det laveste. Men det omvendte er sandt: En klub med 4 hold kan ikke regne med at slippe af med de besværligheder, der er forbundet med at skaffe spillere til 4. holdet ved at nedlægge holdet. Gør man det, må man regne med at nissen flytter med til 3. holdet, som derefter bliver besværligt at stille.

Læren er, at klubber, som er på nippet til at kunne stille et hold mere, bør gøre det. Man vil endda ofte kunne se en tendens til, at den gejst der følger af at skabe plads til flere holdspillere, smitter af i periferien og skaber interesse for at spille på hold hos endnu flere.

Forbundet kan støtte denne offensive holdning ved at gøre det nemmere for en klub at stille et hold mere:

- Rabat på tilmeldingsgebyret for et nyt hold i dets første sæson
- Rabat for bøder som følge af manglende spiller på en klubs lavest rangerende hold.

Det sidste punkt er muligvis kontroversielt, fordi netop afbud fra modstandere virker demotiverende på de hold, der faktisk stiller fuldtalligt. Men med den ovenfor foreslåede holdstruktur, hvor holdene mødes to og to og spiller mod hinanden, vil et afbud på et damehold med 3 spillere indebære, at modstanderne stadig får to kampe hver.

En ny Danmarksturnering

Hvordan vil Danmarksturneringen helt konkret kunne se ud i næste sæson, hvis ideerne ovenfor bliver virkeliggjort?

Først en opsummering af hovedprincipperne:

- Turneringen opdeles i dame- og herrerækker – ingen blandede hold.
- Et damehold består af tre spillere, et herrehold af fire spillere.
- Både dame- og herreholdene mødes to og to i stedet for tre og tre.
- En herreholdkamp består af to runder, som giver to kampe per spiller på hvert hold. Efter i første runde at have spillet lige over ifølge holdenes ranglister (1-1, 2-2...), krydses der over i en ny runde, hvor udeholdet stiller op i rækkefølgen 2, 1, 4, 3.
- En dameholdkamp består tilsvarende af tre runder, som giver tre kampe per spiller på hvert hold. I første runde spilles lige over (1-1, 2-2, 3-3). I anden runde stiller udeholdet op i rækkefølgen 2, 3, 1, og i tredje runde i rækkefølgen 3, 1, 2.
- Elitedivisionen er for begge køns vedkommende landsdækkende.
- 1. division består af en Øst- og en Vest-række for hvert køn (alternativt af 3 regionsrækker for damerne, se senere)
- 2. division og rækkerne derunder er opdelt i tre regioner (Sjælland, Jylland og Syddanmark); gælder begge køn.
- Alle herrerækker består af 6 hold
- Alle damerækker består af 4 hold, Elitedivisionen dog af 6.
- Detaljer vedrørende op- og nedrykning kan fastlægges senere...

I [Bilag 8](#) har jeg forsøgt at anslå, hvor mange herrehold hver af de eksisterende klubber kan forventes at stille med under ovenstående betingelser. Som tommelfingerregel har jeg regnet med, at hvert 10. medlem af de 13-60 årige er interesseret i at spille på hold. Herudfra har jeg lagt luft ind til sygdom, skader og andre former for fravær, således at det antal spillere der kommer i spil i hver holdrunde cirka svarer til 6 procent af forbundets samlede medlemstal, når man medtager de klubber, der er for små til at stille hold, og de medlemmer, der er under 13 eller over 60.

I forhold til indeværende sæson indebærer denne opgørelse, at der vil være ca. 100 flere medlemmer i spil i hver holdrunde. Min formodning er, at størstedelen af denne vækst kommer fra det større antal herrer, der kan komme ud at spille, fordi der indføres kønsopdelte rækker. Men i det hele taget er min forventning, at det samlede sæt af ændringer og tiltag, som er beskrevet i dette oplæg, vil føre til et højere aktivitetsniveau.

For damernes vedkommende er væksten skønnet til 10-15 procent, og for herrerne ca. 35 procent.

Med ovenstående udgangspunkt indeholder [Bilag 9 og 10](#) konkrete **eksempler** på, hvordan næste sæsons Danmarksturnering kan komme til at se ud.

Et enkelt punkt fortjener en kommentar. Antallet af hold i hver division/række er fastlagt ud fra en vurdering af, hvad der giver den optimale kombination af 1) jævnbyrdige kampe og 2) overkommelige transportafstande. Derfor færre hold i de fleste damerækker end i herrerækkerne. Konsekvensen vil være, at der i hver halvsæson skal spilles 1-2 runder færre i damerækkerne. De deraf følgende friweekender kan passende benyttes til at arrangere individuelle dameturneringer i stil med dem, som indtil nu kun KSK har gjort noget ved. Eller – for at fastholde holdstrukturen – stævner, hvor f.eks. klubberne i øst- og vest-divisionerne (eller regionerne) mødes og spiller mod hinanden.

Konklusioner

Forslagene i dette oplæg er ikke ment som en mirakelkur, der en gang for alle skal løse problemerne i turneringsstrukturen i dansk squash, men dog som en kur der skal vende den negative udvikling.

Det er altså ikke et spørgsmål om at hive en idé eller to ud og for at ændre et par ting til det bedre, men snarere om at lave et sæt forandringer, der er så markante, at alle medlemmer af DSqF må forholde sig til dem. Det vil de forhåbentlig gøre med den tilgang til tingene, at ethvert seriøst forslag bør have en chance.

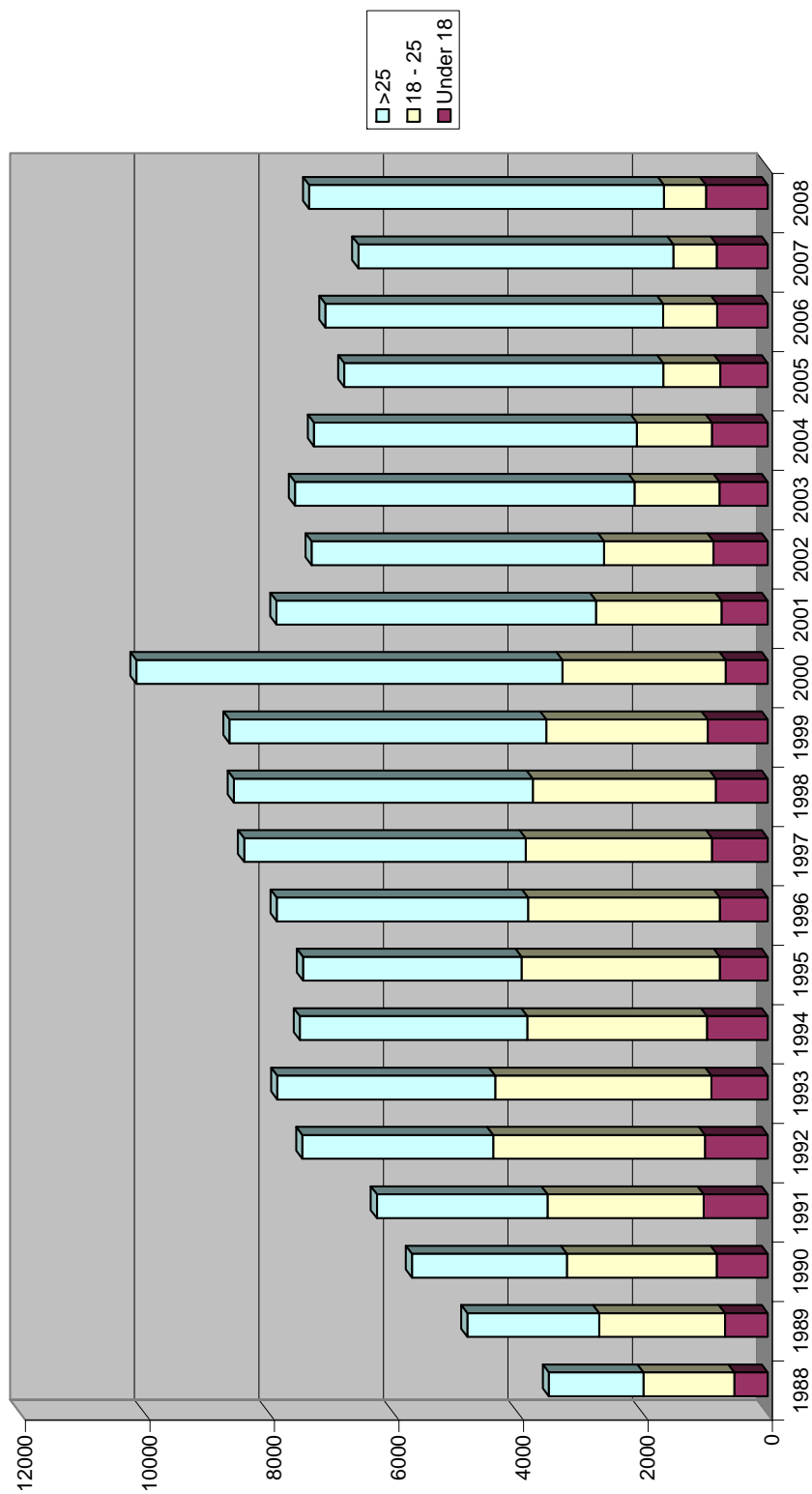
Kønsopdelingen vil givetvis – med mange tidligere ophedede diskussioner in mente – være det mest kontroversielle. I den situation, vi befinder os i nu, kan vi ikke med fuld sikkerhed forudse, hvilken virkning denne opdeling vil få. Der kan komme både positive og negative overraskelser.

Det, vi ved med sikkerhed, er, at vi **har prøvet** blandede hold gennem et kvart århundrede. For tiden er det ikke en udpræget succes. Vi skylder os selv at give alternativet en chance. Dette skal ikke opfattes som et endegyldigt brud med fortiden, men som et forsøg. Lad os afprøve en ny struktur, som vi løbende vurderer og justerer, så vi minimerer negative effekter og maksimerer fordelene.

Men vi skal også tage udgangspunkt i, at det vil tage **mere end én** sæson at nå det **fulde** udbytte af denne og andre ændringer, som er foreslået i dette oplæg.

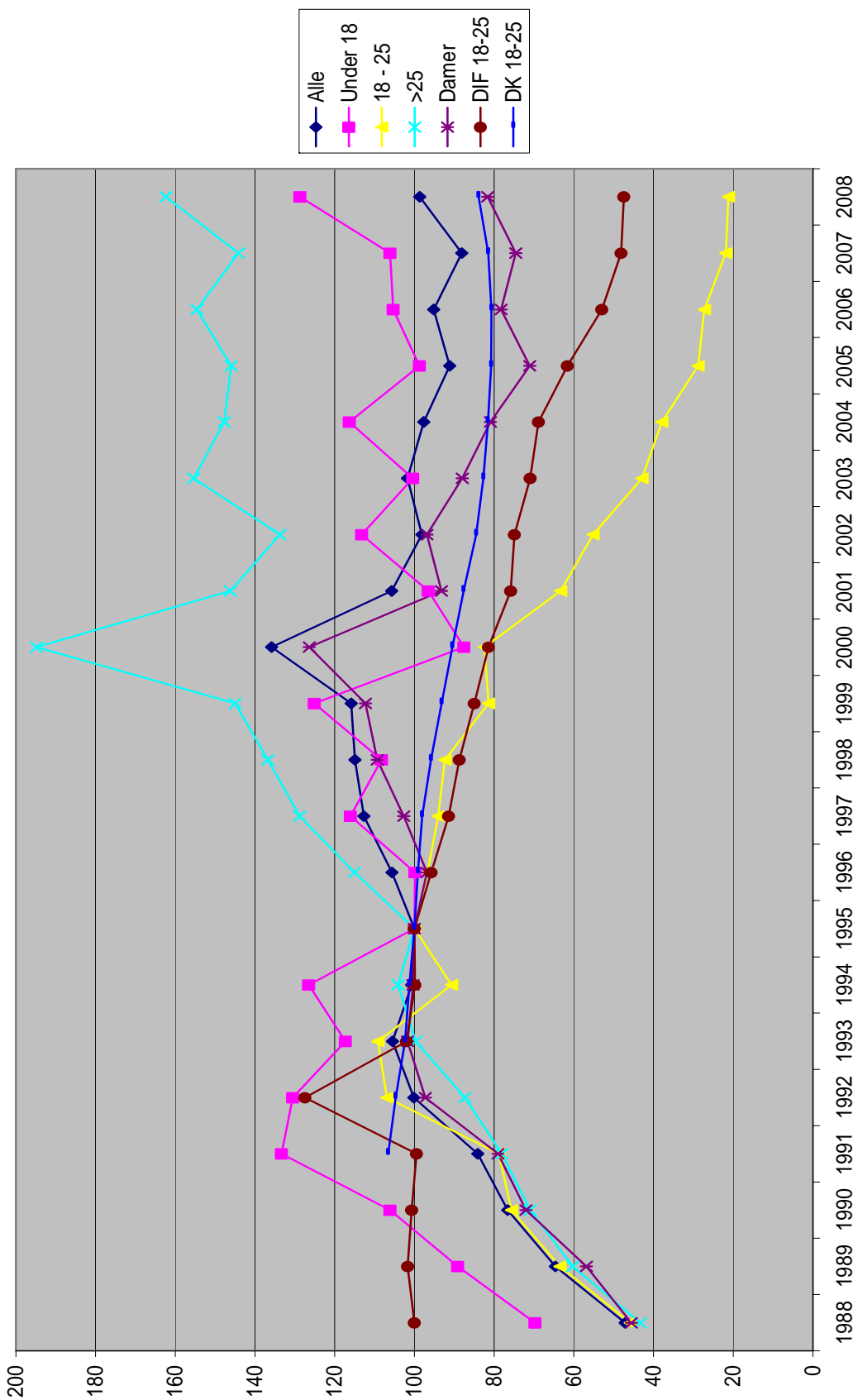
Bilag 1

DSqF medlemsudvikling og aldersfordeling 1988-2008

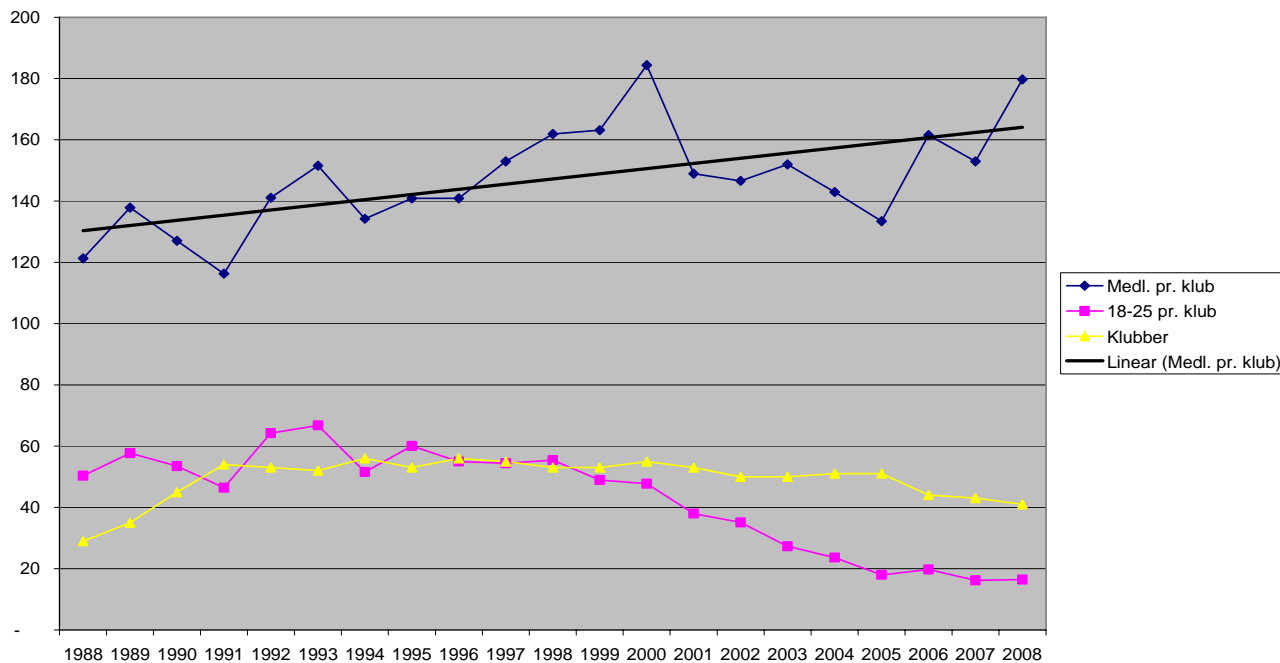
Bilag 2

DSqF udvikling indekseret (1995= 100) med referencer

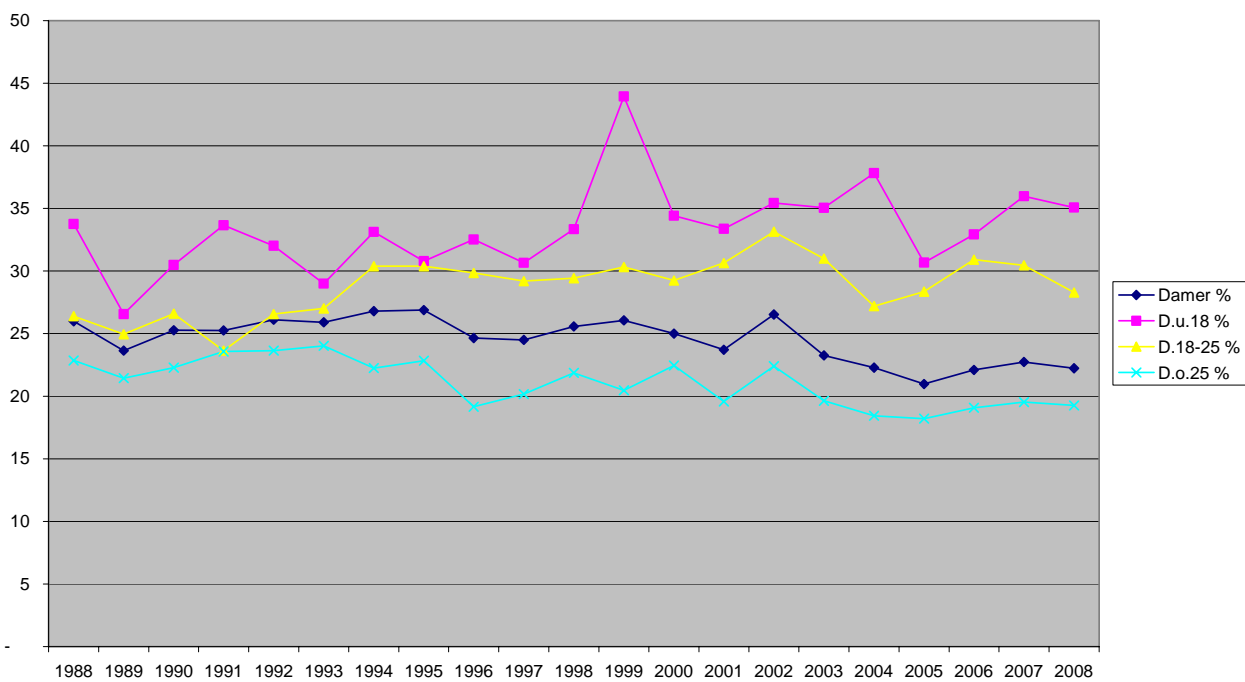
Bilag 3

DSqF antal medlemmer pr. klub totalt og 18-25 år

Bilag 4

DsqF dameandel af medlemmerne i procent

Procentuel udvikling i medlemstal i forskellige forbund fra 2001 til 2008

	Antal klubber	Dreng under 18	Herrer 19-25	Herrer over 25	Piger under 18	Kvinder 19-25	Kvinder over 25	Samlet medlemstal
Squash	-23	30	-65	11	40	-69	9	-7
Tennis	-16	-19	-59	-17	14	-50	-12	-17
Badminton	0	-22	-52	-10	-7	-49	-18	-19
Bordtennis	-10	13	-59	11	-8	-57	-3	3
Håndbold	-12	5	-36	-22	0	-32	-27	-10
DIF	-4	7	-35	4	10	-42	-1	0
DK befolkning		13	-5	-6	13	-5	-5	1

Blå: referencetal, Rød: værre end DIF, Sort: bedre end DIF

Bilag 6

DOUBLE JUMP RANKING SYSTEM EXPLAINED

Short Explanation

1. **Players track other players** (not just a ranking number) - if the player that they are tracking (Player B) moves, up or down, that player's (Player B) ranking obviously changes. Any player tracking them will continue to track them by noting their (Player B's) new ranking number in their own most recent best win field.
2. **You only track one player at a time** (your last best win)
3. You only track a player that **has a better ranking** than you.
4. Once you pass a player and you have a better ranking than them, the computer discards all of the old information that was related to your old win over them.
5. If you **don't pass** the player that you are tracking within a **13 month period** then your most recent best win will be **reset to the ranking number that you are presently at**. This change will occur as soon as you defeat anyone after the 13 month period has elapsed thus activating your player record.
6. If you **are tracking someone and they defeat you** during that 13 month period, then your best win will be set to the ranking you are presently at (similar to #5 above), thus negating your previous win against that player.

Detailed Explanation

How do I move up in the rankings?

Win a match against a better-ranked player in the system. Wins against players ranked worse than you do not help you move up the rankings. The computer stores the position of the player that is your most recent best win and if in a specified amount of time you beat another, better ranked player, or the same better ranked player that you are tracking, you will immediately move up the rankings. You are tracking the position of this player at all times. If they improve while you are tracking them then your best win value will follow them and thus improve. The converse is also true. Also note that if you do meet this opponent again while they are still your most recent registered best win then if you win that match you will move one ahead of that person – if you lose that match your best win against them will be erased and your best win value will be replaced with the position number that you presently occupy in the rankings.

Example:

You are presently ranked 325

Your previous most recent best win is a player ranked 150 on Nov 12 2007

Your most recent best win is still within the allotted time period – in this case 13 months (set by the association)

Scenario 1 - your next win against a player better ranked than you is on Feb 15 2008 (you defeat the player at ranking 180)

- the expiry time of your most recent best win is within the period allotted.

- you will immediately be moved to ranking 180 and player 180 moves to 181

-your most recent best win will remain at 150

Scenario 2 - instead of defeating the player at ranking 180 say you defeat the player at ranking 120 on Feb 15 2008

- the expiry time of your most recent best win is with the period allotted.
- you immediately move to 150 (your most recent recorded best win)
- a new most recent best win of 120 is stored and the date of this win is also stored.

NOTE: If you do not defeat anyone better than you (i.e. your present ranking of 325) within a specified amount of time (normally 13 months) then this most recent best win will be eliminated and your most recent best win will be reset to the rank that you are presently at, in this case 325.

Also note that if your most recent best win against player 150 in scenario 1 above was as noted on Nov 12 2007, and they then moved up in rankings to 130 (say on Jan 15 2008) then your most recent best win value would follow their position and now be 130, as you are tracking that player within the allotted time period. (To relate it to the scenario above just replace the number 150 with the number 130 when that player moved to 130 on Jan 15 2008.) This is an immediate advantage to you in that as soon as the player moved to 130 your potential movement, by just winning one match, is 20 more positions (all of the players from ranking 150 to 130). This method has been placed into the system to provide an increased opportunity for player movement while not providing too many outside effects that would make the player movement too volatile.

Thus in scenario 1

- you will immediately be ranked 180 and player 180 moves to 181
- your best win will remain at 130

and in Scenario 2

- you immediately move to 130 (20 positions better than the original scenario 2 due to the movement of the player that is your most recent best win while you were tracking them)
- a new best win of 120 is stored and the date of this win is also stored.

You track the dynamic position of the player that was your most recent best win until you pass them or the allotted time limit runs out.

You do not track a ranking number – this would be incorrect as indicated below:

Say you are at ranking position 30 and you defeat the player at number 10 and we keep 10 as a **static** value. Subsequently 12 people defeat the players between positions 8 and 5 and move up in the rankings passing the player that was in position 8. All players 8 and above move to higher-number rankings (poorer ranking) and the player you defeated at position 10 is no longer at 10 as they are at $10+12 = 22$. All things being equal, you may be at $30 + 12 = 42$ or somewhere between 30 and 42 depending on where these 12 players came from before they moved to better than 8. In this case there seems no logic or fairness in saying that you should still be tracking static value 10. All we know is that you were able to and did defeat the player that is now at 22. Therefore, tracking the defeated player's dynamic position, which is now 22, is fairer to all players than tracking the static ranking value that player had when your win occurred.

As can be seen a player can move many ranking positions instantly but there is a check (the time period allowed) to stop movement if the winner's most recent best win is determined to be well above their consistent skill level.

Bilag 7

Australia's Squash Ranking System

What is the Squash Matrix?

The Squash Matrix is a Web-based Squash Ranking System developed to improve the method of ranking players. Unlike player average systems which are based on the result of a pennant game at a specific division and position, this new ranking system is based on player versus player results. There are multiple benefits from this player versus player system;

- Results are not swayed by reserve players playing up divisions
- More than just pennant games can be included into the rank results eg. Challenge Matches, Tournaments, Virtual Tournaments, Social Comps. Juniors
- States can be combined to create a national ranking system

The Matrix is completely web-based. This means that the information is instantly accessible to a very high percentage of players. It also means that the results can be updated by multiple people concurrently from any location with web access.

Why is it called Squash Matrix?

This squash ranking system has been nicknamed "SquashMatrix" because at the heart of the ranking system is a matrix of points that are added or subtracted to a player's rating depending on the result of the games and the relative ratings between the two players.

Example 1: "A thrashing looks likely!"

Before:

Player A: 200 ranking points

Player B: 150 ranking points

Points Difference: 50

Probable Outcome: 3:0 Victory to Player A

After:

Result	Player A		Player B	
3:0	+0.00	200.00	-0.00	150.00
3:1	+0.00	200.00	-0.00	150.00
3:2	+0.00	200.00	-0.00	150.00

2:3	-2.88	197.12	+3.60	153.60
1:3	-3.84	196.16	+4.80	154.80
0:3	-4.80	195.20	+6.00	156.00

From Example 1 we can see that only a victory by Player B (the distinct 'underdog') over Player A will affect the ranking points of either player. Player A is considered so much better than Player B that it's impossible for Player A to gain any rankings points from this match. Likewise, no points can be taken from Player B for losing to Player A.

Example 2: "The clever money is on Player A"

Before:

Player A: 170 ranking points

Player B: 150 ranking points

Points Difference: 20

Probable Outcome: Victory to Player A

After:

Result	Player A		Player B	
3:0	+0.88	170.88	-0.70	149.30
3:1	+0.70	170.70	-0.56	149.44
3:2	+0.53	170.53	-0.42	149.58
2:3	-2.46	167.54	+3.07	153.07
1:3	-3.28	166.72	+4.10	154.10
0:3	-4.10	165.90	+5.12	155.12

From Example 2 we can see that since Player A is expected to beat Player B, only a small amount of points are awarded to Player A if the expected victory occurs. Relatively 'big points' are only gained or lost in the event that Player B unexpectedly beats Player A.

Example 3: "Could go either way"

Before:

Player A: 150 ranking points

Player B: 150 ranking points

Points Difference: 0

Probable Outcome: Victory to either player

After:

Result	Player A		Player B	
3:0	+3	153	-2.4	147.6
3:1	+2.4	152.4	-1.92	148.08
3:2	+1.8	151.8	-1.44	148.56
2:3	-1.44	148.56	+1.8	151.8
1:3	-1.92	148.08	+2.4	152.4
0:3	-2.4	147.6	+3	153

Bilag 8

Forventede hold i sæsonen 2009-10 under ny struktur

Klub	Herre			Dame		Område
	Herrer 13-60	Herre- spillere	hold a 4	Damer 13-60	Dame- spillere	
Team Aarhus			1			1 Jmidt
Helsingør			1			1 Sj
Sport 92 Squash	93	9	2	21	2	1 Jmidt
Lystrup Squash	143	14	2	22	2	1 Jmidt
Horsens Squash Klub	186	19	3	52	5	1 Jmidt
Herning Squash- & Fritidscenter	264	26	4	41	4	1 Jmidt
Åbyhøj Squash Klub	225	23	3	48	5	1 Jmidt
Thysquash	51	5	1	31	3	1 Jnord
Randers Squash Klub	173	17	2	74	7	1 Jnord
Struer Squash Club	115	12	2	54	5	1 Jnord
Rudersdal Squash Klub	129	13	2	42	4	1 Sj
Farum Squash Klub	138	14	2	33	3	1 Sj
Svanen Squash	161	16	2	52	5	1 Sj
Hørsholm Squash Klub	282	28	3	48	5	1 Sj
Vejen Squashklub	59	6	1	32	3	1 Sydd
Gram Squashklub	32	3	1	40	4	1 Sydd
Sønderborg Squash Club	117	12	2	32	3	1 Sydd
Silkeborg Squash Klub	236	24	3	104	10	2 Jmidt
Skovbakken Squash	257	26	3	70	7	2 Jmidt
Squashafd., Birkerød Tennis & Squash	153	15	4	70	7	2 Sj
Odense Squash- & Motions Klub	62	6	4	23	2	2 Sydd
Odense Squash Club	283	28	4	75	8	2 Sydd
Kolding KFUM Squash Klub	365	37	5	101	10	2 Sydd
Københavns Squash Klub	390	39	7	79	8	4 Sj
Herlev/Hjorten Squash Klub	676	68	8	177	18	5 Sj
Ikast KFUM Squash	71	7	1	14	1	Jmidt
Viborg Squash Klub	68	7	1	6	1	Jnord
Squash Club Nord	25	3	1	7	1	Jnord
Aalborg Squash Club	220	22	3	26	3	Jnord
Holbæk Squashklub	20	2	1	4	0	Sj
Nordkystens Squash Klub	62	6	1	14	1	Sj
Sydfyns Squashklub	37	4	1	21	2	Sydd
Aabenraa Squash Klub	55	6	1	8	1	Sydd
Taps Ketcher Club	57	6	1	28	3	Sydd
Bramming Squash Klub	49	5	1	29	3	Sydd
Esbjerg Squash Klub	92	9	1	9	1	Sydd
I alt	5.346	535		1.487	149	
			85			38
Elitedivision			6			6
1. division øst/vest			12			8
2. division sjæll/syddk/jyll			18			12
3. division sj/sydd/jyll			18			11
4. division sjæll/syddk/jyll			18			
5. division sjæll/syddk/jyll			12			
Spillere i spil per runde			340			114

Bilag 9

To alternative turneringsstrukturer for damerækkerne

Alternativ 1 har under elitedivisionen 1. division Sjælland, Syddanmark og Jylland

Elite (6)		
1. jyll (4)	1. syddk (4)	1. sjæll (4)
2. jyll (4)	2. syddk (3)	2. sjæll (4)
3. jyll (2)		3. sjæll (4)
		4. sjæll (2)

Alternativ 2 har under elitedivisionen 1. øst og vest

Elite (6)		
	1. vest (4)	1. øst (4)
2. jyll (4)	2. syddk (4)	2. sjæll (4)
3. jyll (4)	3. syddk (1)	3. sjæll (4)
		4. sjæll (2)

Altern. 1

Elite	Herlev/Hjorten I
Elite	Kolding I
Elite	KSK I
Elite	OSC I
Elite	Sønderborg
Elite	Team Aarhus
1. jyll	Skovbakken I
1. jyll	Sport 92
1. jyll	Struer
1. jyll	Åbyhøj
1. syddk	OSC II
1. syddk	OSMK I
1. syddk	Horsens
1. syddk	Kolding II
1. øst	Birkerød I
1. øst	Herlev/Hjorten II
1. øst	KSK II
1. øst	Svanen
2. jyll	Herning
2. jyll	Silkeborg
2. jyll	Lystrup
2. jyll	Randers
2. sjæll	Farum
2. sjæll	Helsingør
2. sjæll	Herlev/Hjorten III
2. sjæll	Hørsholm
2. syddk	Gram
2. syddk	OSMK II
2. syddk	Vejen
3. jyll	Skovbakken II
3. jyll	Thy
3. sjæll	KSK III
3. sjæll	Birkerød II
3. sjæll	Herlev/Hjorten IV
3. sjæll	Rudersdal
4. sjæll	Herlev/Hjorten V
4. sjæll	KSK IV

Altern. 2

Elite	Herlev/Hjorten I
Elite	Kolding I
Elite	KSK I
Elite	OSC I
Elite	Sønderborg
Elite	Team Aarhus
1. vest	Skovbakken I
1. vest	Sport 92
1. vest	OSC II
1. vest	OSMK I
1. øst	Birkerød I
1. øst	Herlev/Hjorten II
1. øst	KSK II
1. øst	Svanen
2. jyll.	Struer
2. jyll.	Åbyhøj
2. jyll.	Herning
2. jyll.	Silkeborg
2. sjæll	Farum
2. sjæll	Helsingør
2. sjæll	Herlev/Hjorten III
2. sjæll	Hørsholm
2. syddk	Horsens
2. syddk	Kolding II
2. syddk	Gram
2. syddk	OSMK II
3. jyll	Lystrup
3. jyll	Randers
3. jyll	Skovbakken II
3. jyll	Thy
3. sjæll	KSK III
3. sjæll	Birkerød II
3. sjæll	Herlev/Hjorten IV
3. sjæll	Rudersdal
3. syddk	Vejen
4. sjæll	Herlev/Hjorten V
4. sjæll	KSK IV

Bilag 10

Turneringsstruktur for herrerækkerne

Elite			
1. vest		1. øst	
2. jyll	2. syddk	2. sjæll	
3. jyll	3. syddk	3. sjæll	
4. jyll	4. syddk	4. sjæll	
5. jyll	5. syddk	5. sjæll	
Række	Hold	Række	Hold
Elite	Sønderborg	3. sjæll	KSK IV
Elite	Team Aarhus	3. sjæll	Nordkysten
Elite	KSK I	3. sjæll	Farum II
Elite	Herlev/Hjorten I	3. sjæll	Hørsholm II
Elite	OSC I	3. sjæll	Birkerød III
Elite	Kolding I	3. sjæll	Herlev/Hjorten V
1.vest	Silkeborg I	3. syddk	OSC III
1.vest	Skovbakken I	3. syddk	Horsens II
1.vest	Åbyhøj I	3. syddk	Kolding III
1.vest	Struer I	3. syddk	OSMK III
1.vest	OSMK I	3. syddk	Aabenraa
1.vest	Kolding II	3. syddk	Sønderborg II
1.øst	Farum I	4. jyll	Sport 92 II
1.øst	Helsingør	4. jyll	Lystrup I
1.øst	Svanen I	4. jyll	Randers II
1.øst	Birkerød I	4. jyll	Struer II
1.øst	KSK II	4. jyll	Silkeborg III
1.øst	Herlev/Hjorten II	4. jyll	Viborg
2. jyll	Sport 92 I	4. sjæll	KSK V
2. jyll	Herning I	4. sjæll	Holbæk
2. jyll	Skovbakken II	4. sjæll	Rudersdal II
2. jyll	Åbyhøj II	4. sjæll	Svanen II
2. jyll	Randers I	4. sjæll	Birkerød IV
2. jyll	Aalborg I	4. sjæll	Herlev/Hjorten VI
2. sjæll	Herlev/Hjorten III	4. syddk	Bramming
2. sjæll	KSK III	4. syddk	OSC IV
2. sjæll	Rudersdal I	4. syddk	OSMK IV
2. sjæll	Hørsholm I	4. syddk	Taps Ketcher
2. sjæll	Birkerød II	4. syddk	Vejen
2. sjæll	Herlev/Hjorten IV	4. syddk	Kolding IV
2. syddk	Horsens I	5. jyll	Herning III
2. syddk	OSC II	5. jyll	Lystrup II
2. syddk	OSMK II	5. jyll	Herning IV
2. syddk	Sydfyns	5. jyll	Squash Klub Nord
2. syddk	Gram	5. jyll	Thy
2. syddk	Esbjerg	5. jyll	Aalborg III
3. jyll	Silkeborg II	5. sjæll	KSK VI
3. jyll	Herning II	5. sjæll	Hørsholm III
3. jyll	Skovbakken III	5. sjæll	Herlev/Hjorten VII
3. jyll	Åbyhøj III	5. sjæll	KSK VII
3. jyll	Ikast	5. sjæll	Herlev/Hjorten VIII
3. jyll	Aalborg II	5. syddk	Horsens III
		5. syddk	Kolding V